

עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכולנו "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת חיי שרה - מידות לפני הכל

"ותאמר שיה אדני. ותמהר ותךד כדה על ידה ותשקהו... ותאמר, גם לגמליך אנשאב עד אם כלו לשותת"
(בראשית כ"ד, י"ח-י"ט)

הבחור לא ידע שהרבנית נפטרה זה עתה.

הבחור רץ אל רבינו ואמר לו: "כבוד הרב, בשעה טובה נולד לי בן בכור!". הרב אמר לו בלבביות: **"מזל טוב והרבה נחת"**.

הבחור רואה את בניו של הרב וחתניו, ושאל: "מה קרה?". הם אמרו לו שהרבנית נפטרה לבית עולמה. הוא ניגש לרב ואמר: "כבוד הרב, מחילה, לא ידעתי על זה". ראש הישיבה אמר לו: **"וכי בגלל שאשתי נפטרה לא מגיע לך מזל טוב?"**.

מסופר על הגאון מרן צבי פסח פראנק זצ"ל שכאשר הוא חזר מהלוויית הבת, ליד הדלת חיכתה לו אישה עגונה שלא ידעה מכך. הרב אמר לבני הבית שיבקשו ממנה שתיכנס לביתו כאשר הוא אומר, **מספיק היא סובלת בגלל שהיא עגונה**.

הרב ישראל מסלנט רגע לפני שעזב את העולם הזה ראה שהבחור שיושב לידו פוחד מהמחשבה שהוא יאלץ לשהות לצידו. הצדיק ברגעיו האחרונים במקום לומר וידוי התחיל לחזק את הבחור באומרו שאין מה לפחד מאדם שנפטר!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

זמן לכת

ש"ס	כנסת לבית	זאת לבית	ויבין מן
17:50	17:16	16:04	י"מ
17:46	17:14	16:22	ת"א
17:46	17:14	16:22	מיכאל
17:50	17:16	16:25	ב"ר

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רון אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שרי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים
שירה ברכה בת מלכה חיה

אליעזר עבד אברהם רץ לקראת רבקה כאשר היא הגיעה לשאוב מים, לפי שראה שהמים עלו לקראתה.

הרמב"ן מסביר שרש"י הקדוש לומד זאת ממה שכתוב **"ותמלא כדה ונתעל"** (בראשית כ"ד, ט"ז) ולא כתוב **"ותשאב"**. אם כן, מדוע לאחר שאליעזר ראה את הנס הוא עדיין בודק את רבקה ומבקש ממנה שתיתן לו לשתות?

מכאן רואים שלא מספיק שהוא רואה שקורים איתה ניסים אלא הוא בודק אותה דווקא במידת החסד, מכיוון שביתו של אברהם אבינו הוא בית של חסד.

כאשר הוא מבקש לשתות, היא יכולה לומר לו שהוא גדול וחזק ויכול לשאוב בעצמו. אבל היא נתנה לו לשתות.

לאחר מכן נשארו מים בכד וכאן רבקה היתה צריכה לחשוב היטב מה לעשות. היא לא מכירה את האדם שמולה. אולי הוא חולה? אז צריך לשפוך את המים שנשארו.

אבל אם היא תשפוך את המים, אז הוא עלול להיפגע. לכן היא אומרת לו לאחר מכן שהיא תשאב גם לכל גמליו.

אנחנו רואים כאן שהמים לא עולים לקראתה והיא נאלצת לשאוב מים לכל גמליו, העיקר לא לפגוע בו.

אדם גדול נמדד במידותיו ובהנהגותיו גם בשעות לא פשוטות. בכניסה לבית-הרפואה בחור משיבת 'קול תורה' ראה את ראש הישיבה מרן הרב שלמה זלמן אוירבך.

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלוהי ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - זעה - חלק א'

מה דין זיעה?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א, רב הקהילה:
בשו"ע (יו"ד סימן צב ס"ח) כתוב: "מחבת של חלב שנתנו בכירה תחת קדירה של בשר, הזיעה עולה ונבלע בקדירה ואוסרתה".
ע"כ. נמצאנו למדים שזיעה [אדים] העולה מתבשיל של בשר או חלב, ונבלע בתבשיל מין הנגדי, בכוחו לאסור את התבשיל.
הרמ"א ביאר (שם) הדברים אמורים אם הזיעה חם כשיעור ש"היד סולדת בו". הערה: עיין בשו"ת יביע אומר ח"ה (חיו"ד סימן ז אות ו) שהביא מחלוקת הפוסקים לגבי זיעה שאוסרת האם הוא מהתורה או מדרבנן.

הפוסקים נחלקו האם דין 'זיעה' נאמר דווקא בתבשיל לח או שמא גם בדבר יבש. יש להתיר בדיעבד שדין איסור זיעה נאמר רק בלח. מקורות: ראה שו"ת יביע אומר (שם). וכן העלה בשו"ת אגרות משה (חיו"ד סו"ס נט) דבאפיה אין לחוש לזיעה.

לכן תנור שאפו בו בורקס בשר ותוך 24 שעות אפו בורקס חלבי, בדיעבד מותר.

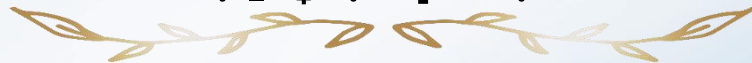
יש מי שכתב שתנור שהיסקו מבפנים אף שמעלה זיעה אין לחשוש לכך, כי הזיעה העולה מן המאכל נשרפת טרם הבלעה בעליונו של תנור. מקורות: שו"ת אבן יקרה ח"ג (סימן יח) הובא בשו"ת יביע אומר (שם אות ד).

בדין ריחא- דעת השו"ע (יו"ד סימן קח ס"ב): אם בא לבשלם בקדירה זה לעצמו וזה לעצמו, אפילו בתנור קטן ופיו סתום- מותר אף על פי שפי הקדירות מגולה. לדעת הרמ"א (שם) ז"ל: דווקא כשהתנור פתוח קצת, אבל אם הוא סתום מכל הצדדים כדרך שמטמינים לחמין לצורך השבת- אסור. ואפילו בדיעבד יש מחמירין ואוסרין אם האיסור והיתר מגולה. במקום הפסד מרובה יש להקל. הערה: לכן עופות או בשר מהכשר מהודר שחיממו אותו ביחד עם בשר ועופות שאינם מהדרין, אם העופות או הבשר יבשים יש כאן דין 'ריחא' בלבד, ודינו כנזכר לעיל. כן דעת אמו"ר שליט"א הביאו בספר כשר למהדרין (עמוד קמו).

שפך מים רותחים ממיחם [פרווה] ישירות לתוך הסיר שמתבשל בו בשר, ורוצה להשתמש אחר כך עם שאר המים שבמיחם לצורך הכנת קפה עם חלב או הכנת דייסה לתינוק וכדומה, אם מרחיק את הסיר מהמיחם, באופן שהאדים העולים מהסיר לא יגיע לברז של המים במיחם אלא יתפשטו לצדדים, מותר להשתמש אחר כך עם המים שבמיחם לצורך הכנת קפה עם חלב. הערה: אף מצד ניצוק חיבור מותר.

גם באופן שהזיעה העולה מהקדירה של בשר מגעת עד למיחם, מאחר שאין הזיעה חמה כשיעור 'יד סולדת', המים מותרים אחר כך לשימוש לצורך הכנת קפה עם חלב.

שדוך משמים

הרב חיים זאיד שליט"א סיפר: יהודי סיפר לי סיפור מדהים על השגחה פרטית. הוא ירד מהאוטובוס ולקח את המזוודה שהיתה מונחת בתא המטען. כשהגיע לביתו ראה שלקח בטעות מזוודה של מישהו אחר. המזוודה היתה בדיוק כמו שלו, באותו צבע וגם באותו גודל.

במקום לכעוס על עצמו ולהתעצבן הוא עצר לרגע ואמר: "תודה רבה בורא עולם. הכול משמיים ובהשגחה פרטית". הוא התחיל לרקוד ולומר תודה. כמובן שהחפצים שהיו במזוודה שלו היו חשובים עבורו עד מאוד. הוא פרסם מודעה בעיתון עם הפרטים שלו וביקש שמי שלקח בטעות את המזוודה ומעוניין לקבל את המזוודה שלו, עליו ליצור קשר במספר טלפון שהוא פרסם.

לאחר מספר ימים של עוגמת נפש והרבה אמונה, יהודי מצלצל אליו ואמר שראה את המודעה ששם בעיתון על המזוודה המוחלפת. הוא סיפר גם כן שלאחר שלקח את המזוודה והגיע לביתו הוא גילה שהיא לא שלו. כמובן שגם לו היתה עוגמת נפש. המזוודה האחרת נמצאת אצלו.

הם קבעו היכן להיפגש וברוך ה' הם החליפו ביניהם את המזוודות. תוך כדי שהם מחליפים את המזוודות הם דיברו על ההשגחה העליונה כיצד שניהם עלו לאותו אוטובוס וכיצד לשניהם יש בדיוק אותו סוג מזוודה, צבע וגודל. במהלך השיחה התברר להם שלזה יש בן ולזה יש בת והם בגילאים מתאימים ובעזרת ה' בני הזוג יכולים להתאים מאוד לשידוך.

שניהם דיברו והציעו לנסות להפגיש את הילדים שלהם. ברוך ה' בהשגחה עליונה הכול התגלגל במהירות. תוך זמן קצר הם סגרו וורט בשעה טובה. אז הוא הבין וראה שהכול לטובה וכל מה שאירע עימו היה כדי להפגיש את ילדיהם ולחתן אותם. הקב"ה מגלגל הכול, רק תאמין ותראה שהכול מכוון לטובתך. מזל טוב לזוג המאושר.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הצדיק המקבל הרב אבא אביחצירא זצ"ל

הצדיק המקובל הרב אבא אביחצירא זצ"ל- נולד בשנת ה'תרס"ד (1903) בערך. כשרבינו נולד, אביו רצה לקרוא לו בשם אביו הצדיק הקדוש מרן אביר יעקב, אבל לא היה אפשרי כי מעולם לא הוציא שם אביו מפיו אלא רק בלימוד תורה, ואין יקרא לבנו בשם אביו ויזכיר שם אביו על שפתי? מאחר ולא היה יכול לקרוא לו 'יעקב' לכן קרא שמו 'רבי אבא' על שם אביו. רבינו היה קדוש עליון. כשהיה כבן שמונה שנים בלבד אביו נפטר והוא נשאר בן יחיד לאמו. רבי יצחק סיפר שאביו היה עני ממש כרבי חנינא בן דוסא. הוא גם נודע בכח הראיה שהיה לאביו. רבים פנו אליו כדי לקבל עצה וברכה. ברכותיו לא שבו ריקם וגם מנבואותיו לא נפל דבר. **בעל רוח-הקודש. מלומד בניסים. רבים פנו אליו. בשנה האחרונה לחייו ניבא כי יפטר באותה השנה ויוולד לו בן ויהיו שבע שנות רעב ולאחריהן שנות שבע.**

רבינו נפטר בערש"ק כ"ו במר-חשוון שנת ה'תרצ"ו (1935). חי כ-32 שנים. ציונו בעיר בודניב שבמרוקו. בהתחלה בני הקהילה חששו לערוך את הלוויית הצדיק בערב שבת. הם פחדו שמא לא יסיימו את הקבורה לפני שבת. בצר להם פנו לבן דודו, המקובל רבי ישראל אביחצירא, סידנא בבא סאלי זיע"א ושאלו אותו מתי לערוך את לווית רבי אבא. ה'בבא סאלי' אמר להם לא לחכות ותכף ומיד לערוך את ההלוויה.

בני הקהילה אמרו את חששם לצדיק שהרי עוד מעט תרד השמש ושבת קודש בפתח. ה'בבא סאלי' יצא עם מקלו אל החצר ותקע את המקל שלו בין הצל לשמש ואמר: "רבי אבא, אם אוהבים אותך בשמיים השמש לא תשקע עד אשר נתעסק בכבודך ונחזור לביתנו ונספיק לטבול לכבוד שבת קודש", וכך היה, הם הספיקו לקבור את רבי אבא וחזרו לביתם להתכונן לכבוד שבת.

אביו: הצדיק המקובל הרב יצחק (נפטר ב-י"ד שבט ה'תרע"ב-1912. מחבר הפיוט הידוע 'אעופה אשכונה'). **אמו:** מרת עזיזה לחייני (מרת עזי יהודה). **אשתו:** מרת חנה לאלא חזאן (בת הצדיק הקדוש ר' דוד אביחצירא הי"ד עטרת ראשינו). **ילדיו:** הצדיקים המקובל ר' יצחק (רב שכונת קריית אליעזר בחיפה), המקובל ר' דוד ושלוש בנות.

פעם אחת בבית של רבי אבא לא היה דבר לאכול. רעייתו הצדקת לאלא חזאן כאבה את המצב הקשה שהיה בבית ושחה את אשר בליבה לבעלה. רבי אבא פתח את כף ידו ואמר לרעייתו: "כשם שחמש האצבעות אינם שווים, אחת קטנה ואחת גדולה כך גם בני האדם, יש אחד עשיר ויש אחד שאין לו. אבל ה' משפיל ומרומם", כשסיים את דבריו אמר לרעייתו: "אל תדאגי, מחר יהיה אוכל". למחרת הגיע שליח גוי לביתם, עוד לפני שהשליח נקש על דלת ביתם רבי אבא צעק את שמו הפרטי של השליח ואמר לו: "תפתח, תיכנס ותכניס איתך את הסחורה שהבאת". בעוד השליח משתומם מניין לרבי אבא את שמו, ומניין לו שהוא הביא חבילה בשליחות, רבי אבא אומר לו: "נכון משה בן חמו שלח אותך?". ואכן כך היה. סחורה זו שהביא השליח הגוי הספיקה בביתו של רבי אבא ליותר מחודש ימים. לאחר מכן רבי אבא פנה לרעייתו, לאלא חזן ע"ה ואומר: "זה עדיין לא הכל. מחר יגיע לך המחאה מקולומבסאר על סך אלף פראנק". ואכן למחרת הגיע הדוור, ואף לו קרא רבי אבא את שמו קודם שנקש בדלת: "מכלוף, תיכנס, הבאת צ'ק מבשאר". פנה רבי אבא לרעייתו ואמר לה: "זהו, מכאן והלאה אל תעלי דאגה יותר בליבך".

פעם אחת רעייתו הצדקת באה לרבי אבא ואמרה לו בכאב שאין אפילו במה להאכיל את בני הבית. רבי אבא עשה מה שעשה, ואמר מה שאמר, וביקש מרעייתו לקחת תוף (בשם טארה) ולתופף בו. רבינו היה משורר בקדושה והיא היתה מכה בתוף. לאחר מספר פעמים שהכתה על התוף, התחיל לצאת ממנו כסף באורח פלא. היא לקחה את הכסף וקנתה בזה את צורכי הבית.

במרוקו לא היה תנורים כמו בימינו. היה תנור ענק מרכזי של השכונה. כל היהודים היו שמים שם את החמין שלהם לפני שבת ובשבת בבוקר היו לוקחים את החמין ואוכלים בבית. העניות בבית רבינו היתה כל כך גדולה שאפילו לא היה להם תפוח אדמה או ביצים. מאחר והרבנית התביישה שהיא לא עשתה סיר לכן היא שמה סיר עם מים בלבד באותו התנור. אישה אחת במקום העידה שהיה נס ובסיר נהיה בשר, ביצים וחמין. אבל רבינו סירב לאכול ממאכלי נס.

רבי עמרם אילוז סיפר שרבי אבא היה מגיע לחנות של אביו או לסבו. הצדיק ישב אצלו. כאשר הגיע גוי, רבינו היה אומר לבעל החנות לא להתייחס לאותו גוי כי הוא לא יקנה ממנו כלום. לאחר כמה דקות הגיע גוי אחר ורבי אבא אמר כי יש להתייחס אליו מאוד כי הוא יעשה קניה גדולה. כך התנבא על כל אחד מי יקנה וכמה יקנה.

יום אחד בשנים שלפני מלחמת העולם השנייה הלכו שני מוסלמים וראו על שפת הנהר המבדיל בין העיר בודניב לבין השכונה שני אבנים מרקדות. אחד מהם תמה: "הרי אין כאן רוח ואין זרם מים, אם כן מדוע האבנים מתנגשות?". המוסלמי לקח את שני האבנים והביאן למשטרה וסיפר להם. גם שם הם ראו את הפלא.

אמרו למוסלמי: "רק הרב אביחצירא יכול לפתור עניין זה." מיד קראו לרבי. המוסלמי סיפר את כל הסיפור לרבי אבא. הצדיק ביקש את שני האבנים ואמר שישב למחרת היום עם תשובה. רבי אבא לקח את האבנים ושם אותם תחת הראש. בבוקר חזר ואמר: "שמעו, שבע שנות רעב ומלחמה תבאנה ולאחריהן יהיה שפע. אני אסתלק השנה מן העולם (הוא אמר זאת למרות שהיה אז רק בן 32 שנים בלבד) ואישתי תלד בן". ואכן מדברי רבינו לא נפל דבר, כל מה שניבא התקיים בדיוק.

חֶסֶד וְשִׂדּוּךְ מִפְּלֶא

לשמחתנו לאחר דקות לא ארוכות הוא נתן לו את הפרטים המבוקשים.

הוא התקשר ובעלה של האישה ענה. הבחור מספר כי הוא מצא את הארנק שלהם. "מצאת את הארנק?", הבעל נדהם. "איך ידעת שזה שלנו?".

המוצא סיפר את כל השתלשלות העניין. "איפה אני יכול לפגוש אותך?", הבעל שאל. הבחור ענה: "אין צורך, אל תטרח להגיע לירושלים אני אגיע אליך לבית"ר עלית... המתחיל במצווה אומרים לו גמור".

הוא לקח את הכתובת. שעתיים מאוחר יותר הבחור הגיע לבית הבעל. הוא נקש בדלת. בעל הבית פתח את הדלת. מולו עמד בחור מבוגר יחסית, חיוך קל ועדין על פניו והוא אמר: "שלום כבוד הרב" והושיט לו את הארנק.

"תודה רבה וישר כח על המאמץ", הבעל אמר. 'אני רוצה לפצות אותך, הבטחנו לתת עשרה אחוז למוצא הישר". הבחור מיד ענה: "כסף אני לא צריך".

"אז מה כן?", הבעל שאל והבחור השיב בהיסוס: "אני אוסף ברכות לזיווג הגון. אני כבר לא בחור צעיר, אבל אני לא מוכן לוותר על החלום שלי. אני מתפלל שאמצא בחורה שתהיה מוכנה שאקדיש את חיי ללימוד התורה. אני כבר בן שלושים וזה ממש לא מובן מאליו".

הבעל התחיל למלמל מילות ברכה בכוונת הלב ואז אשתו ניגשה אליו ולחשה: "נחמה". הוא הבין בדיוק למה היא התכוונה.

נחמה הייתה בת עשרים ושבע. שבת שעברה היא התארכה בביתם והקסימה אותם באישיותה. מדובר בבחורה נבונה, כשרונית, אצילית אבל מעוכבת שידוך.

בשבת היא שוחחה עם בעלת הבית ואמרה לה: "אני כבר לא צעירה בת שמונה עשרה. אבל קשה לי לוותר אפילו על גרם מהחלום שלי: **אני חולמת על בעל שיושב ולומד ומקדיש את כל עיתותיו לתורה הקדושה, נבון ובעל מידות טובות וזה לא מובן מאליו**".

המשפטים של נחמה הצטלצלו כעת במוחה של האישה מתערבים במילות הכאב של הבחור. פתאום ממש בלי כוונה הם הפכו לשדכנים. טלפונים, בירורים, שמות והמלצות התעופפו מכאן לשם ומשם לכאן.

לבסוף השידוך ב"ה קם והיה. **"רק רציתי להחזיר לכם את האבידה", החתן הטרי צחק, "ובחסידי שמיים מצאתי את האבידה שלי"**.

רבותינו מגלים לנו כי המילה שידוך היא מאוד מיוחדת. היא מורכבת משני שמות חסד- גם מהמילה ש-ד-י וגם מהשם הויה (כ"ו). פעמים רבות אם נתבונן, יהיה ניתן לראות את יד ה' כיצד בורא עולם דואג לכל.

להלן סיפור מופלא המראה לנו כי לעיתים כאשר האדם עושה חסד עם האחר, הרי שבורא עולם מחזיר לו חסד. עלינו לזכור כי מידה כנגד מידה לא בטלה מהעולם.

רבותינו גם מספרים לנו כי המילה חסד היא מורכבת משתי מילים- חס ד'. כלומר, כאשר האדם חס על האחר, הרי שגם בורא עולם חס עליו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה.

כאשר האישה שמה לב כי את הארנק שלה היא שכחה בשעה שנסעה באוטובוס לביתה בבית"ר עלית היא הכריזה באוזני בעלה: "אם מישהו יחזיר את הארנק שלי אני אתן לו עשרה אחוזים מסכום הכסף שיש בו"

בארנק היה הרבה כסף מזומן. הבעיה הגדולה היתה שלא היה שם שום מסמך מזהה ממנו ניתן לדעת מי בעל הארנק.

היא ניסתה לשחזר היכן היא שכחה את הארנק. היא חשבה לבדוק האם מוצא הארנק הישר שם באיזור התחנה פתק 'השבת אבידה'. אולי המוצא הישר גם יגדיל ראש ויפרסם מודעה בעיתון.

בינתיים מן העבר השני בחור ישיבה עמד בתחנה וחיכה לאוטובוס שיגיע. הוא ממש אחר. השיעור בישיבה כבר התחיל. הוא כבר לא בשיעור א' אלא כבר בשיעור ב' בישיבה הגדולה בירושלים והוא לא אוהב לאחר...

לפתע הוא מבחין בזווית העין בארנק שנתקע בין הספסל לבין התחנה. הוא הרים אותו, פתח וראה בתוכו שטרות כסף רבים.

הוא חיפש סימן מזהה נוסף. הוא חושב אולי ימצא שם כרטיס 'רב קו' עם תמונה או אפילו תעודה מזהה, אבל בארנק לא היה כלום.

בכל זאת הוא מצא שם חשבונית מקומטת. קבלה על הטענת כרטיס ה'רב קו'. הוא החליט לטפל בכך מאוחר יותר. בינתיים האוטובוס שחיכה הגיע והוא עלה עליו. לאחר זמן מה הוא ירד ממנו, הלך כברת דרך לא ארוכה ונכנס לישיבה.

לאחר סיום הסדר הוא התקשר לחברת האוטובוסים שהנפיקה את ה'רב קו'. הוא סיפר לפקיד שענה כי הוא מצא ארנק ללא פרטי זיהוי עם חשבונית.

הוא ביקש את עזרתו במציאת פרטי בעל הכרטיס לפי מספר החשבונית. הפקיד למרבה הפלא הסכים לשתף איתו פעולה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'נה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	אילנה (מחרזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
רחמים בן רחל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביה בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנש בת דגיסו ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
ספירנט תקווה בת נעמה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
חיים חוטמל בן רינה ז"ל	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל	נעמה בת שרה ע"ה